

и ёдина дрѓа чловека са големо тело, името му Александров, текурдѣ много страшливъ, който бѣгалъ. Отъ сеши бѣ, Александров му рекълъ: О чловекче! страмота ти е да имаш такова име, и да бѣгаш. Отъ бѣгътъ: или подражай Александра, или си промени името: Дрѓа дено завѣли при Александра 3000: крадци, който развѣали свѣтѣтътъ, и рекли на-Александра: повелъ да ги оубѣсатъ. Александров Стѣщалъ: понеже видѣхъ лицето ми, нѣма никой да се изгуби отъ тѣхъ: защо, на-сѣднициите се даде да развѣлатъ чловекциите, а на-царѣтата се даде да ги оумилостиваватъ и да ги прощаватъ. Прочее повелълъ да ги пѣснатъ, и направилъ ги ловци; завѣли му ёдинъ чловекъ отъ Индія, и рекли му, защо тѣлкова искѣсенъ стрѣлѣцъ бѣлъ, гдѣто презъ средъ прѣстинютъ прекаровали стрѣлата. Александров му рекълъ да стрѣли, но той като нещѣлъ да фане стрѣлата, разгнѣвилъ се и повелълъ да го оубѣатъ. Онія што го водили рекли му: защо за ёдно стрѣленіе изгубокашъ животътъ си. Той Стѣщалъ: имамъ 10: дни гдѣто не са съмъ фаналъ стрѣлата, заради това мѣ бѣше страхъ предъ царьтъ да несогрѣши мъ. Александров като чѣлъ простила го, и го оудостбили на голема честъ. Послѣ Стѣщалъ ёдинъ сыромахъ чловекъ при Александра, и му рекълъ: Верховнѣйшии царю, имамъ ёдинорожденна душа, и нѣмамъ нищо за да я оуженемъ, но помогни ми што то изволавашъ. Александров по-